

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 14. wat vermaeck de H. Maeghet schept, uyt de gene die
Godtvruchtelijck ter H. Communie gaen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

te bidden, dat de straffen, die de menschen hier door verdienden, op haer alleen souden vallen ; met hem een aenghenaeme rust-plaetse in haer herte te bereyden : ende ondervondt dat dese goede geneghentheeden aen haeren Beminden seer aenghenaem waeren, ende dat sy door dese vriendschap van hem verkreegh al wat sy versocht.

§. 14. *VVat vermaeck de H. Maeghet schept, uyt de ghene die Godtvruchtelijck ter H. Communie gaen.*

DEn 18. September 1638. sagh sy inde Kercke der Societeyt de H. Maeghet, inde ghedaente van een groote Koninghinne, vergefelschap met vele hemelsche Maeghden, staende aen de slincke sijde des Priesters die Missee dede. Was verwondert dat dese Maeghet de leeghe syde hiel; ende verstont, dat de hooger syde aen den Priester toe-komt als hy dat hooghweerdigh Sacrificie offert. Heel de Kercke scheen met soo groote klaerheyt vervult te wesen, dat haer ooghen schemelden, ende als blindt waeren.

Sy sagh de Communie-banck bereydt, ende het volck tot de Communie naerderen, maer met ongeliijke bereydinghe ende begeerte. VWant aen sommige het brandende vier der liefde ontbrack. Sagh dat de voorschreven Koninghinne, met haer gheselschap, aen de selve sijde des Priesters bleef, tot d'uytreyckinghe van't H. Sacrament, ende dat met een eerbiedinghe, die met geen tonghe kan uyt-gesproken worden. VVaer uyt sy verstont, met wat eerbiedinghe wy ons moeten voeghen tot dese tafel, om soo hooghe onbegrijpelijcke spijse te nutten. *Groote Koninghinne, seght sy, wat soete, minnelycke, vriendelycke ooghen sloegh uwe*

Majesteyt op de ghene die in ootmoedigheyt met groote vierighcyt tot dese H. Spijse opgerecht saeten! Als ick op dese minnelycke ooghen begin te peysen, moet myn ziele als smilten, ende in liefde vergaen. Maer wat droefheyt dat gy voelt, in het aensien der ghene die meer wyt ghewoonte, of meer wyt opsicht der menschen tot dese tafel gaen, als om Godt; ja die tot de schepelen sich af-keeren, als sy die hoogh verheven spijse genut hebben, wiert my alsdan verhoont. Dese dingen en staen niet te saemen. Hier sagh ick eenen af-keer ende walghinghe die niet uyt-gesproken kan worden. Dese vriendelijcke ende soethertighe ooghen vande H. Maeghet, waeren soo diep in-geprint in haeren gheest, dat haer herte heel den dagh door de selve ontsteken ende verheught was.

§. 15. Soete ghepeyzen op het breken der H. Hostie.

Als den Priester inde Mis^e de H. Hostie brack, versocht sy van haeren Beminden, sonder onderbrekinghe of scheydinghe door sijn liefde met hem vereenight te worden.

Den 15. July 1638. schrijft sy, dat sy onder 't breken vande H. Hostie ghewoon was haer gedachten te vestighen, op het breken ende verscheuren van 't Goddelijck lichaem des Salighmaeckers in sijn Heylige geesfelinghe, vande welcke sy alsdan een levende inbeeldinghe hadde: als oock op de Crooninghe, door de welcke sijn Goddelijck Hooft met doornen doorbroken wiert. In dit insicht pleegh sy foo voor haer selven, als voor andere, van haeren Salighmaecker te verfoeken, 't ghene sy voor hadde te vraeghen: ghelyck was de verheffinghe vande H. Kercke, het welvaeren des Landts, ende andere dinghen. Als dan versocht sy oock,